

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 180.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365858576/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

han fyldte med Vin. »Nu kun et eneste Glas, Kammerat! og du skal see, du er rig – du er Konge – du er Keiser – Fortunuspungen har du i din Haand; men du seer den kun ikke.« – De drak Glassene ud og fyldte dem paany. »Udræk nu din Haand, min Bro'er! og du skal see, jeg ryster dig saamange Ducater ud af dit Ærme, som du forlanger!«

Valman loe og udstrakte sin Haand. Mathis daskede ham paa Ærmet med den lille Stav, og det klang, som han slog paa fyldte Pengepunge. Et Øieblik efter havde Valman en lille gul Mynt i sin Haand; han vilde lukke Haanden til over den, men maatte aabne den for en ny, og saaledes vedblev det at trille Guldmynter ned i hans Haand, til han ikke længer kunde fastholde den stedse voxende Dynge, som han tildeels lod trille paa Gulvet. – »Herligt! herligt!« – udbrod han – »jeg er rig – jeg er Konge! – og nu forstaaer jeg det – den Sag er ligefrem – det er Lovets – det er Kjærlighedens evige Mirakel. – Nu skal jeg aldrig meer spilde Tiden med at forbinde Arme og Been, med at give de jammerlige Mennesker Brækpulver og Laxativer – nu kan jeg flyve hen over Verden som en rig og mægtig Aand – alle dens Skatte og Herligheder kan jeg gribe!« – Med disse Ord udbredte han sine Arme, som det var Vinger, med en Bevægelse, som han fløj, og rev Glas og Flaske om. »Hør!« – vedblev han – »hør, hvor Ducaterne nu klinge! – jeg ryster dem ned over den usle fattige Jord med mine Genus-Vinger! – Lad dem nu granses dernede om de lumpne Ducater! jeg holder mig til Louisd'ørene!« – Detmed greb han de største Glasstumper paa Bordet og stak dem i sin Lomme, medens Mathis dansede om paa Gulvet og sang.

»Kom, Herre! kom og hold Styr paa de fulde og gale Mennesker!« – raabte nu Opvartningspigen i den aabnede Dør – »de slaar alting istykker ðrind.«

Verten traadte ind og begyndte at holde Huus; men Mathis traadte imod ham med en fornem Mine; han pegede paa Bordet, hvor der laa saa mange blanke Ducater – spurgte, om Middagsbordet var dækket, og forlangte Champagne. Verten bukkede nu ærbødig og aabnede Døren til Spisesalen, hvor Bordet stod dækket. De lystige Skolekammerater satte sig til Bords Under uafbrudt Latter og Jubel blev Middagsmaaltidet fortæret, og da Champagnen var drukket, slog man Glas og Flasker ud af Vinduet og Tallerkenerne bagefter. Mathis betalte Alt med klingende Mynt. – Der laa mange Penge paa Gulvet – det var Drikkepenge til Tjenerskabet, sagde han med en